

Salvador Juanpere

D'artistes, eines i territori...

02.07.2024 – 23.02.2025

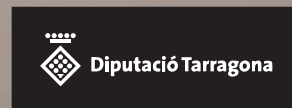
CASTELL DE VILA-SECA

WWW.CASTELLVILA-SECA.CAT

Amb la col·laboració de:

SALVADOR JUANPERE. D'artistes, eines i territoris...

Salvador Juanpere (Vilaplana, Tarragona, 1953), artista que arranca la seva trajectòria als anys vuitanta clarament influït per l'art minimalista i *povera* presents en obres aquí exposades com *Cub* (1981-1982) o *De massa unde fuit plasmatus Adam (1238)* (2017), afirmava el 2008 que "Tota construcció d'una obra de creació és la celebració del viatge". Així, la seva obra col·loca el focus en el procés de creació. Un procés que passa pel reconeixement i l'admiració pels grans mestres del passat i per la tradició artística de qui és hereu i que l'ha inspirat al llarg de la seva carrera professional. Un procés que també inclou els seus orígens tarragonins; la naturalesa característica del territori i la seva vida al taller des d'on converteix la quotidianitat més absoluta, allò que aparentment és secundari, allò que és purament funcional en la producció d'una obra, en l'obra d'art.

Il·luminar el procés és, alhora, il·luminar allò que tendeix a passar desapercbut, allò que és invisible als ulls, però que és essencial per a la creació artística. Salvador Juanpere proposa establir aquest procés i aquest invisible en el centre, a través de l'excel·lència tècnica pròpia de l'art clàssic i l'autoreferencialitat i el metallenguatge de l'escultura propis del postmodernisme. Definint-se com un artista "del fer", amplia el significat del que és una escultura a partir de la continuació dels precedents i de la reflexió sobre el procés creatiu.

L'exposició *D'artistes, eines i territoris...* està dividida en tres àmbits que constitueixen un recorregut per la consciència de Salvador Juanpere com a artista que dialoga amb el passat i amb la pròpia pràctica de l'escultor per provar de respondre a la contemporaneïtat artística dels nostres temps. En el primer espai titulat (LLAVOR)AR, hi trobem obres que ens fan palesa l'estreta relació de la naturalesa que l'artista ha vist des de petit i tota la dimensió artística que ha heretat de la tradició i que l'ha modelat com a escultor, *Arrels d'avellaner i escultors* (2013) n'és un exemple i *Schneefall (after Beuys)* n'és un altre. Aquest bloc ja ens anuncia la consciència de la pròpia condició d'artista, tant per la menció dels artistes que l'han precedit, com per obres com *A l'espera de...*

(*seqüència de Fibonacci*) (2006-2010) o *Motor-Cor* (2003), a partir de les quals Juanpere planteja la creació artística com la recurrència i la reaparició d'artistes i obres anteriors i, alhora, presenta el cor fet motor com l'element que fa possible la continuació del viatge, tant literal com simbòlic.

L'honestedat i la intimitat amb què aborda les seves creacions i les reflexions sobre el que és la feina de l'artista se'ns fa igual d'evident aquí que en el bloc següent titulat F(EINA). En aquest segon espai, la feina de l'escultor i l'horitzó de possibilitats d'una obra esdevenen el centre. El procés és, doncs, l'obra final. Ho intuïem amb els *Set dibuixos del procés de Motor-Cor* (2003), però amb les obres aquí exposades ho percebem amb més claredat. L'obra d'art és la idea –*Idea* (2002)–, és la pròpia vocació –*Berufung (les pedres de David)* (2011)–, és el que sosté, *Dempeus* (2023)–, és el que l'ha inspirat –*Melancholia: Dürer/Giacometti* (2020)– i també és el que l'artista necessita per treballar –*Gli strumenti dell'arte* (2005). Juanpere posa la mirada en els elements de la seva quotidianitat com a artista, les eines i el taller, i els converteix en el treball final.

La pràctica artística és, doncs, una feina manual i intel·lectual alhora. En el tercer i últim espai, ES(CULTURA), les obres exemplifiquen aquestes dues dimensions. Juanpere recupera, un cop més, els mestres del passat i dialoga amb les seves obres marcant-les amb text. Reprèn la musa de Brancusi, per exemple, i inscriu en les seves la definició corresponent: *muse tragique* i *muse vénale*. Amb aquestes inscripcions, incloses les d'obres com *L'idée... D'après Giacometti* (2014) o *Offret (Sacrifici) D'après Brancusi* (2016), Juanpere estén la tradició que ell admira i a la qual fa referència constantment per crear obres noves i ampliar el sentit de l'escultura.

Des de les referències explícites a mestres com Beuys, Brancusi o Giacometti, a les al·lusions a elements naturals de la seva terra, fins a la reconstrucció de les eines amb què treballa al taller, Juanpere s'aferra a la pregunta sempre oberta sobre la capacitat de l'artista del segle XXI d'oferir un nou sentit a l'art i a la pràctica de creació artística celebrant, així, el viatge cap a territoris incerts.

Castell de Vila-seca

Carrer del Castell, 38 · 43480 Vila-seca (Tarragona)
(34) 977 376 300 · info@castellvila-seca.cat

www.castellvila-seca.cat · www.fundaciovilacasas.com

WWW.CASTELLVILA-SECA.CAT

